

Kondor Katalin: Minden csak komédia...

2023 november 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Okosabb most nem jut eszembe

Igen, a régi-régi slágert idézem, ami tényleg nagyon régi, ám Zerkovitz Béla szerzeménye ma is szíven üti az

embert. A dal s a szöveg, tudjuk, a maga idejében nagy sikert aratott. Hogy miért érzik sokan ma is magukénak a szöveget? Nos azért, mert egy tehetséges ember eltalálta a kor hangulatát. Imigyen, ha valaki nem ismerné:
„Tanulj meg fiacskám komédiázni! / Tanulj meg kacagni, sírni, ha kell! / Tanulj a rosszhoz is jó képet vágni! / Magaddal tör?dj csak, más senkivel! / Ne higgy a barátoknak, h? szeret?nek! / Ne higgy az eskünek, ne higgy soha! / Tanulj meg fiacskám komédiázni, / mert minden, csak minden komédia!”

Nos, így szól tehát a dal refrénje, s ki tudja, hogy ha véletlenül el?bukkan a hajdani sláger valamelyik zenés adó m?során, hányan érzik úgy, hogy a dal nekik is szól. Holott szer?je csaknem kilencven esztendeje nincs már köztünk. Ilyen egy igazi sláger. S hogy miért jut el az ember oda, hogy igazat ad a hajdani sláger szövegírójának? (Szilágyi Lászlónak hívják-hívták, hiszen ? sem él már.) Nos, ezt nehéz lenne megmagyarázni. Vagy tán nem is olyan nehéz? Ha ez id? tájt körülnézünk a világban, cáfolhatatlanul azt kell látnunk, hogy életünk számtalan jelensége érthetetlenül és szinte megmagyarázhatatlanul inkább komédiába, na jó, tragikomédiába ill?, ahelyett hogy egy normális emberhez méltó (a Fennvaló szerint a maga képére teremtett emberhez méltó) élet képét mutatná. Ki tagadná, hogy életünket rendre előnti a hazugságáradat, a hatalomvágyból fakadó gyilkolási ösztön, a másik embertárs feletti uralkodás csillapíthatatlan vágya, s ezen tulajdonságok mindegyike egyszer csak tragédiába, ritkábban tragikomédiába torkollik. Így élünk ma, avagy talán így élt mindig is a Föld nev? bolygón született ember. Ám a kérdés mindig egy volt; miért is nem teremtett magának a mindenkori emberiség olyan életet, amely a Teremt?jéhez méltó élet lenne? Megvizsgálhatnánk ezt a kérdést, pontosabban az erre adott választ számos aspektusból – sokan meg is teszik – például a különböz? vallások néz?pontjából, ám a hiteles válasz nem nagyon akar megérkezni. Bujkál az emberben a kisördög, csak nem igaz a slágerszöveg, miszerint minden csak komédia? A válasz leginkább akkor hiteles, ha bevalljuk, hogy bizony így van. Mindenb?l megkísérelnek komédiát csinálni.

Vajon nem komédia-e az a proxy háború elnevezés? kínlódás, amely most is folyik Ukrajnában, s amelyhez úgy vág jó képet a pénzéhes, háborúpárti háttér-siserahad, hogy nagy-nagy igyekezetében saját alattvalóit sarcolja meg? Miközben egy komédiást rak a „sereg” élére, akit barlangjában pénzadománnyal, fegyverekkel támogat, csak ne neki kelljen a meccset a pályán lejátszania. Közben közönyösen nézi, hogy a kiválasztott komédiás családja ?rületes pénzekért nyaralókat vásárol fel szerte a világ legdrágább államainak területén. Na ez az igazi komédia. (Elgondolkodtam, vajon a hajdani háborúkban egy Zrínyi, egy Hunyadi, egy Rákóczi miféle odúból kiabált ki, hogy rajta, katonáim, csak rohamra! Én addig otthon leszek, vagy a világban rohangálok, netán új várát építek magamnak, ti csak küzdjetek! Ugye, elképzelterhetlen volt ez hajdanán?) Tudom, hogy más már egy mai háború. Nagyon más. Ám komédiává züllesztetni a véres és elfogadhatatlan cselekedeteket nem volna szabad. Mint ahogy számos más jelenséget sem.

Itt van például a klímakomédia is. Régen zajlik már, s hiába minden igyekezet, tudományos tény, a világ urai komédiává züllesztették ezt a jelenséget is, mármint az úgynevezett klímaváltozás fogalmát. M?vileg legyártott Gréták, csodálatos szobrokat, festményeket rongáló sihederek ontják az ostobaságot arról, mily hatalmas veszélyt fenyegeti az emberiséget például a globális felmelegedés miatt, meg a szarvasmarhák miatt, akik – irgalom atyja ne hagyj el – lélegezni mernek. Ez ránk nézve ugyanis szerintük káros. A világhír? festmények szintén nagyon károsak, hogy miért, az nem érthet? pontosan. Eddig nem voltak senkinek útjában, ám a sajtó egy részének köszönhet?en tökéletesen sikerült zsákutcába vinni a józan ész és a tudomány bizonyítékait. Annak ellenére, hogy immár számos tudós állítja, hogy a megjósolt globális felmelegedéssel történ? riogatózás nevetséges, miképp a szarvasmarhák lélegzése sem jelent veszélyt a Földünkre. A komédiagyártókat ez persze nem befolyásolja, továbbra is buzgón aggódnak a klímaváltozás miatt, s cseppet sem zavarja ?ket, hogy az általuk felvázolt „veszélyek”, s?t, katasztrófák eddig valahogy sosem úgy következtek be, ahogy ?k állítják. Olvasom azt is, hogy cirka 25 év múlva 2, azaz kett? Celsius-fokkal emelkedhet az átlagh?mérséklet a Földön, s ez rendkívüli veszélyt jelent. Hogy milyen veszélyt, arról egyel?re nem szól a fáma. Nyilván fogalmuk sincs a róla a rémhírek terjeszt?inek, nekik elég a riogatózás. Én azért már éltem az ötvenes években, méghozzá a Hortobágyhoz közel, s ott bizony sok-sok olyan nyár volt, amikor negyven fokot is mutattak a h?mér?k. Tartósan. S megmaradtunk. Pedig végigjártottuk a nyarat. Nem luxusstrandokon, hanem az udvaron. Szóval nem vagyok hajlandó a komédiagyártókat meger?síteni abbéli igyekezetükben, hogy rettegnünk kell egy-két fokos átlagh?mérséklet-emelkedés miatt. Az emlegetett riogató cikkeket cáfolók le is írták, hogy a 2 Celsius-fokos emelkedés azt jelentené, hogy mostantól évente nem egészen 0,1 fokkal emelkedne a h?mérséklet. Ami – s ezt is ?k írták – teljesen értelmetlen mérték? növekedés a Földünk klímája szempontjából. A riogató áltudományos cikkek tehát komédiát csinálnak a tudományból, mi meg hagyjuk, mert egyel?re igencsak úgy t?nik, hogy a komédiagyártók vannak el?nyösebb helyzetben.

S akkor most odáig „vetemedek”, hogy kijelentem, igenis lehet befolyásolni a klímát, no meg mindent, ha van elegend? aljas ember, aki a teremtés rendjébe akar beleszólni, s éppen a tudomány segítségével képes embereket

ölni, háborúkat kirobbantani haszonszerzés céljából, embert, állatot megbetegíteni, magyarán mindent a tisztességes ember ellen fordítani. Ilyen a háború, s ilyen az egyszer már kipróbált atombomba is. „Tanulj a rosszhoz is jó képet vágni”, hogy ismét idézzem a hajdani slágert. Ugyebár eddig bizony sikerült jó képet vágni minden gonoszhoz, ostobasághoz és riogatáshoz. Nem volt következménye az aljasságoknak, nincs a mesterségesen keltett klímahisztériának, az értelmetlen háborúknak, a mindennapos provokációknak. Az emberi gonosz az tehát, ami képes a teremtés m?vét s benne az embert is elpusztítani. Képes az éghajlatot rossz irányba befolyásolni, képes lehazudni a csillagot az égr?l, képes embertömegeket megfélemlíteni, törvénytelenésekre rábírní, az igazat szólókat, az aljasságokat leleplez?ket elhallgattatni, és így tovább. S képes dörzsölni a tenyerét, hogy ez „jó mulatság, férfimunka volt.” Itt tartunk most.

Márpedig ragaszkodni kell ahhoz, hogy igazat szólhassunk, s ne hagyjuk, hogy elhallgattassák az igazat szólókat. Az ismert magyar jogtudós, Tanka Endre, aki egyebek közt agrárjoggal és környezetvédelmi joggal is foglalkozik, nemrégiben az úgynevezett chemtrails terjesztette nehézfémek élettani hatásait is megvizsgálta. Ezek ugyebár azok a már évek óta felt?n? repül?gépek, amelyek bodros-fodros fehér felh?cskéket kibocsátva köröznek a légtérben és kieresztenek valamit, amir?l eddig nem sok fogalmunk volt, hogy mit is tartalmaznak. Nos, Tanka professzor úr megállapította, hogy ezek az anyagok nanometrikus nagyságrend?ek, s könnyen átjutnak a vér-agy gáton. Az agyban megnövekedett fémkoncentráció pedig olyan betegségek kockázatát jelenti, mint az Alzheimer-kór, a Parkinson-kór, az autizmus, a demencia stb. A magas fémkoncentráció gyengíti és/vagy leépíti az immunrendszerünket. A természetben pedig a magas alumíniumkoncentráció savanyítja a talajt. Így a növény nehezebben jut a szükséges tápanyagokhoz és vízhez. Így áll el? a beteg erd?k jelensége, a deformálódott ágak, levelek. Mindez egyik dönt? eleme az id?járás-alakítással járó életpusztításnak. S hogy mi van mindennek a hátterében? Nos, a tudós szerint az „id?járás-csinálás” és a klímaalakítás diktátuma.

Igen, minden csak komédia, immár inkább tragikomédia. Mit tehetünk? Bárcsak tudnánk! Nehéz tanácsot adni. A régi mondás mindig ó: bízzunk Istenben és tartsuk szárazon a puskaport, valamint ne hagyjuk, hogy idiótának nézzenek bennünket. Okosabb most nem jut eszembe. Viszont azt megígérhetem, hogy a komédiagyártók mesterkedéseit megpróbáljuk felfedni. Folytatás következik.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyar nemzet.hu

Ajánló

